

Klam dlo klum

Vít Slíva

Vniknout
čili zaniknout.

(Bouda 26/8/07; 00.50)

* * *

09.09
poledne.

Nebo ještě později.

* * *

V nepříznivé konstelaci...
– Hvězda světlo jemně zvrací.

* * *

Jako je slepota
nejhlubší zření,
budoucnost je jenom
to, co už není.

* * *

Baudelaireovi

Až z vás, lásky, budou kosti,
nažeru se dosytosti.

Pes

Kdesi tam v temnotě

Kdesi tam v temnotě
pochva se svíjí,
ze světla svlečená zmije.

Vzpřáhání v říjícím příjčném pyji!

Že nemá pohlaví,
smrt nejvíc žije.

Raduňka

Čekám tu na její hlas.
Pěnice šálivě věští.
Do lihu vhozený plaz,
piju si svoje štěstí.

Naděje lok co lok sílí,
neví, že touží se marně.
Jako když sebevrah šílí,
svlékám ji v nedočekárně.

Čeká mě putyka.
Tolik vin za jeden hřích!
– Tam v dálce Raduňka, říčka má, naříká.
Kámen z ní vystříkl smích.

Mariánská elegie

První den máje.
Kaštany kvetením oči si jitří,
světlo v nich zraje,
oblé a hebké... vy tři:

přítomná, nejsi
u mého vratkého stolu;
lihem a slzami napájím běsy,
spílají: „Každý si zdechejte spolu!“ –

odešlá do trýzní
zrcadel, v nichž se tak mládne,
do stodol, ke sklizni...;
žnec žnečku pojímá na mlatě, za dne –

přicházející až z předsmrtné touhy
vzkřísit to vše,
co život byl, dlouhý
jak zádušní mše.

Hřbitov

V truhle čas,
vesmír hlína.

Pozůstalý, Bůh,
konev v ruce.

Vanitas

Vanitas jen vane
ze všech moudrých knih.
V sněžích slyším, Pane,
otcovský tvůj smích.

Multivitamín

Tableta v sklenici
šumí a stoupá –
menší a menší slunko.

Překrásně zrychlená věčnost!

Klam dlo klum

Adamovi

Kluk vrhá kameny do Dunaje.

Kámen bude stráven.
Dětství *je*.